

VARGA PETER
Építész osztatlan képzés
5. évfolyam
Olaszország, Róma
Università degli studi di Roma "La Sapienza"

Bernini és Borromini árnyékában...

1. Hol hallottam az Erasmus + programról?

Az Erasmus + programról, még második évfolyamos koromban hallottam. Mivel én 4.-es évfolyamhoz csatlakoztam a Pécsi Tudományegyetemre, így már tudtam, hogy minden felsőoktatási intézményben lehetőség van Erasmus+ tanulmányi tevékenységre. Azonban én anno az előző egyetemről (BME) semmilyen tájékoztató jellegű információt nem kaptam, csupán a testvérem által szereztem tudomást a programról, aki egy másik egyetem hallgatójaként került ki.

Azonban meggyőződésem szerint a PTE Erasmus koordinátorai és munkatársai megfelelő információt biztosítanak a hallgatóság felé, valamint rendszeresen hirdetik ösztönző szerűen a programban való részvételt a kari épületben kihelyezett plakátok, valamint a szervezett előadások által.

2. Mit vártam tőle?

Először is szeretném az elsődleges motivációm megosztani: Önképzés és tapasztalatszerzés egy idegen egyetemi környezetben, valamint a célországban új szakmai kapcsolatok kialakítása, az ott lévő diákokkal, melyek közül többel is tartom azóta a kapcsolatot.

Ebből kifolyólag az elvárásaim is ehhez igazodtak. Másrésztől természetesen az új barátok, egy külföldi (egyetemi) kultúra felfedezésének a lehetőségét is elvártam ettől a „kalandtól”. Úgy gondoltam, hogy ez egy remek lehetőség arra, hogy nemzetközi szinten is hallgassam a szakot és megfelelő referenciára tegyek szert.

3. Milyen nehézségekkel kellett szembe néznem? Hogyan küzdöttem le őket?

Az első nehézség, mely a program egyik hiánya egyben, a szállás keresés önálló megoldása. Ez nagy gondokat okozott, hiszen az ösztöndíj budget-ban is szerettem volna bőven benne maradni, hogy akár más forrás nélkül sikerüljön kihoznom a mindennapokat. A szálláskeresés nem egyszerű, főleg nem Olaszországban, hiszen ezekben a városokban nem teljesen mindegy, hogy a város melyik részén kell élnünk. Itt értek a közbiztonság jóval rosszabb minőségére, mint amit Magyarországon megtapasztalhatunk. Ezért fontos volt, hogy lehetőleg azokon a területeken keressek szállást, melyek főként a belváros periferiáján találhatóak, vagyis jobban kifejezve a turisztikai körzetek környékén szerettem volna lakni. A szálláskeresésnél különböző „social media” platformokat használtam, mint a Facebook, de kerestem olasz albérletkereső oldalakon is, mint pl. a Subito.it.

A probléma leküzdésében a legnagyobb szerepet az adta, hogy jól beszélek olaszul, így szinte helyikén tudtam keressélni az oldalakon. Ajánlom mindenkinek figyelmébe, aki Olaszországba szeretne menni, hogy szállást pl. a www.subito.it oldalon keressenek, hiszen a Facebook csoportokban külföldi, főleg Erasmusos diákokra koncentrálnak, melyeknél nagyon gyakran a piaci ár többszörösét kérik el, tudván, hogy egy külföldi diák nem igazán van képben, mennyibe kerül egy albérlet pl. Rómában. Ez azért is fontos, hiszen nagy különbségek vannak városok között. Pl. Róma – Nápoly – Szicília stb. tengely mentén az árak szinte feleződnek. A PTE MIK-ről építészek még Szardíniára is mehetnek, Cagliari-ba, ahol szintén az albérlet árak kb. fele a római árakhoz képest, ezért ajánlom mindenkinek figyelmébe, hogy kiutazás előtt érdeklődjenek a helyi regionális árakról és ne utaljanak előre „caparra”, azaz kauciót, hiszen több olyan esettel találkoztam kint tartózkodásom során, amikor egyesek arra panaszkodnak a közösségi csoportokban, hogy elutalta a „caparrát”, szobafoglalás címén (hiszen elég nagy a szobákért való hajsza egyébként) és később kiderült, hogy a „tulajdonos” eltűnt. Tehát figyeljetelek oda ezekre! ☺

4. Utazás

Az utazás nagyon egyszerű, hiszen Budapestről rengeteg járat van Olaszország bármelyik részére. Így tehát én is a két legismertebb Low-cost légitársaság egyikével utaztam közvetlenül Róma, Ciampino repülőtérre. Egyébként a másik, nagyobb reptérre Fiumicino-ra is napi több járat indul.

Hazafelé pontosan ugyanígy történt. Bár ha nagyon drága a jegy, érdemes akár Pisa, és Bologna, vagy Nápolyt is megnézni, hiszen ezekből a városokból a Flixbus nevű társasággal elég olcsón és gyorsan, közvetlenül lehet utazni.

5. Szállás (típusa, havi díja)

A szállásom egy külön szoba volt egy 4 szobás lakásban, melyet többi helyi olasz diákkal és pályakezdőkkel, friss diplomásokkal osztottam meg. Ez a legjobb módja szerintem, hogy komfortteljesen töltsük el a napokat, hiszen ne feledjük, nekünk (Építészeknek) itt is kellett órára járni, tanulni, makettezni, tervezni, éjszakákba nyúlóan rajzolni. Az építészet nyelve univerzális: A Rajz, tehát nincsenek kifogások, hogy Erasmus diák vagyok, nem értem az anyagot és stb. Az ára Rómában egy külön szobának a belvárostól 30 perc busszal 480 euró volt. Ez azonban pl. vasútállomások környékén 380 euro egy kis szoba, azonban ezek messze vannak az építész kartól, és a környék sem a legjobb, bár aki már otthonos Olaszországban, annak nem lesz gondja és élvezheti ezeket az olasz, kissé koszos környékeket is. ☺

Ezért ha valaki szakmai gyakorlatra, vagy tanulmányi mobilitásra szeretne menni és az ösztöndíjból gazdálkodni, ajánlom Dél-Olaszországot, hiszen olcsóbb, közvetlenebb és persze mindig süt a nap ☺. Habár tanulni Rómában nagyszerű dolog, megtapasztalni a római építészképzést, azonban számolni kell olyan költségekkel, amiket nem tud az ösztöndíj fedezni. De ha sikerül megoldani (pl. a tanulmányi PTE ösztöndíjakat ekkor is folyósítja az egyetem), akkor megéri.

6. A város (pl.: helyi közlekedés, étkezés, szórakozási lehetőségek)

Róma rendkívül mozgalmas város, szinte vibrál teljes egészében. A helyi közlekedés nem túl szervezett, nincs menetrend, „majd csak jön a busz” elven funkcionál. A metró nagyon zsúfolt. Én, amikor csak tehettem, gyalog közlekedtem. Sétálni amúgy is egészséges és kedvezőbb, hogy felfedezzük a várost.

Az étkezés kint a városban kissé drága, azonban az egyetem mellett van egy bar, pizzéria, ahol 2-3 euroért már lehet valami gyorsat kajálni két előadás között.

A szórakozás kissé más kultúrát visel, mint idehaza. Rómában a fiatalok nem bárokban ülnek, hanem többnyire kint az utcákon, tereken beszélgetnek, boroznak, spritzeznek, miközben valakik mindig zenélnek az utcán.

7. Megélhetési költségek

Természetesen a lakbér havi összegén túl az étkezés és a helyi tömegközlekedésre vásárolt bérletek. A lakbér 480 euro volt + rezszi, ami télen sem volt vészes, hiszen nincsenek nagy fagyok éjjel sem. Kb. 500 euro volt mindennel együtt. A bérlet 35 euro, mely érvényes minden ATAC (római

tömegközlekedés) járműre: metró, busz, hév, továbbá az étkezés nagyban függ a személyek igényeitől.

8. Erasmusos élet (pl.: programok, helyi ESN, mentorhálózat)

A római ESN nagyon szervezett és nagyon jó fejek a srácok ☺ Több ESN diákkal is barátságot kötöttem azóta. Heti akár 4-5 programot is szerveznek, bár sokszor ismétlődnek, így egy idő után unalmassá vált számomra, viszont mindig jó összefutni más országokból érkezőkkel. Utazásokat is terveztek, melyek olykor kissé drágák, de megéri. Habár én ezekre nem mentem el, mert hát nem volt lehetőségem napokat hiányozni az iskolából.

9. Fogadó intézmény, tanulmányok/szakmai gyakorlat bemutatása és értékelése.

A fogadó intézmény Róma első számú tudományegyeteme, a Sapienza volt, mely egész Olaszországban nagy presztízzsel működik. Számomra ez volt az elsődleges szempont a jelentkezés benyújtásánál.

Az oktatás kissé más rendszerben zajlik, mint ide haza. Több kreditet érő tárgyak vannak, melyekbe a különböző szakterületek vannak integrálva. Pl. (ez építészeknek szól): egy tervezés tárgy Rómában 14-15 kreditet ér, viszont a tervezés keretén belül tanuljuk és tervezzük az épületszerkezetet, a statikát, a belső építészeti részleteket, táj- és kerttervezést stb. Tehát egy tervezési projekten belül, a közvetlen környezet pontos megtervezésétől (pontos fa típusokkal, növényi típusokkal) a szerkezeti csomópontokon át, mindent meg kell csinálni. Ezért 15 kredit és nem 6. Személy szerint sokkal jobban kedveltem az ottani oktatási rendszert, hiszen így csupán 3 tárggyal kellett foglalkozni, bár sokkal részletesebben, de összefüggenek, és nem az van, hogy naponta 5 egymástól teljesen eltérő feladattal kell konzultálni, foglalkozni. Úgy gondolom, sokkal jobban meg lehet így tanulni a tervezési szabályokat, hogy ha egy projekttel foglalkozunk, de az kitér minden részlettervezésre. Az előadások és órák is sűrűbbek és tovább tartanak. Heti két-háromszor 3 órás alkalmak, egy rövid 10 perces kávészünettel. Ez az elején nagyon megterhelő volt, 3 órát végig ülni egy olyan professzor előadásán, aki a modern hangtechinkát sem fedezte még fel és vagyunk vagy 50-en az előadóba az októberi meleg, fülledt teremben, nem túl kellemes... De alkalmazkodni kellett és hát szerencsére mi emberek vagyunk a legjobban alkalmazkodó faj, úgyhogy ez sem okoz különösebb problémát. A vizsgázás hasonló, mint nálunk, talán annyi a

változás, hogy minden jelöltnek vinnie kell a vizsgalapot és mindent rögzít a vizsgáztató oktató. Különösen tetszett a nyugodt légköre az egyetemnek. A vizsgastressz persze itt is létező fogalom, azonban valahogy mégis olyan nyugodtabban állnak hozzá a diákok, az oktatók. Úgy gondolom, ez abból fakad, hogy sokkal rugalmasabbak az oktatók a diákok felé. (talán alap olasz mentalitás...?) Pl. egyik alkalommal a félévközi tervprezentáció előtt elromlott a számítógépem operációs rendszere, így nem tudtam prezentálni (mely kötelező volt a teljesítéshez). Az oktatómnak volt egy régebbi verziója a tervemről, kb. 3 héttel régebbi. Az oktató azt kinyomtatta és helyettem elmagyarázta a professzornak a jelenlegi változásokat. Természetesen nem lett probléma, megoldotta a konzulensem, engem pedig kiküldtek, hogy igyak egy kávé és nyugodjak meg ☺.

10. Mi volt a legjobb az Erasmusban? Mit adott neked a program?

Számomra a legjobb a programban az volt, hogy megtapasztalhattam, milyen egy ilyen teljesen más kultúrközegben egyetemre járni, tanulni, zh-zni, vizsgázni és élni, mint egy helyi diáknak. A program során rengeteget tanultam urbanisztikából és táj-és kerttervezésből, hiszen a fő projekt keretén sokat foglalkoztam vele és itthon ezeket nem igazán oktatják, vagyis nem túl részletesen. Továbbá mint azt említettem, a program által szereztem új sok-sok kapcsolatot, mind szakmai részről, mind baráti részről.

Megismerni a római kultúrát nagyon nagy élmény volt. Átélni azokat a római pillanatokat, melyeket oly szenvedéllyel fogalmaz meg egy-egy Moravia regény, vagy éppen ahogy Federico Fellini jeleníti meg a klasszikusnak számító „La dolce vita” című mesterművében. Sajnos a Trevi-kút jelenetét nem sikerült átélni, azonban ettől még rengeteg más pozitív élménnyel gyarapodtam:

A város kis zeg-zugainak a felfedezése, az örökké tartó bolyongás, miközben elmeredtem a gondolataimban, a római barátokkal történő esti koktélozás, közös vacsorák, úgy gondolom felbecsülhetetlen élményekké, emlékekké váltak az életemben...

11. Miért ajánlanád másoknak?

Úgy gondolom, ez egy remek lehetőség arra, hogy kipróbáljuk magunkat nemzetközi viszonyok között, idegen nyelven és egy másik európai kultúrában.

Fontosnak tartom, mint európai polgár, hogy az unión belül ugyanolyan felszabadultan mozogjunk és éljünk, mint az Anyaországban. Ehhez viszont nagyon fontos, hogy minél több időt, minél többször vegyünk részt hasonló európai unió által finanszírozott projekteken. Ez esetben az Erasmus adja meg ezt a lehetőséget. A tanulmányi mobilitás továbbá arra is egy remek lehetőség, hogy az önéletrajzunkat is pompásabbá varázsoljuk!

12. (11.+)

Azért ajánlanám másoknak, hogy mások is megismerjék Önmagukat, és határaikat. Legyőzzék Önmaguk bezárkózását a megszokott komforthelyzetben, oly értelemben, hogy a bennük rejlő tehetséget és képességeket a felszínre hozzák és kamatoztassák azt a későbbiekben. Véleményem szerint ehhez olykor szükséges kiszakadni a megszokott komfortzónából és vállalkozni kell az Új megismerésére, elsajátítására. Bevállalni bármilyen nemzetközi projektet, konferenciát, Erasmus-t sosem hátrány és csak tanulságos lehet. Nem feltétlen minden esetben szakmai értelemben, de abban biztos vagyok, hogy valamit tanulni fogunk a tapasztalatszerzés útján.

Nyitottan kell hozzáállni és szembe kell menni a nehézségeknek, ami elsőre annak tűnhet, viszont a döntés/elhatározás után megkönnyebbülünk, hogy valójában nem is nehéz otthagyni a megszokott dolgainkat...

13. Galéria

A felbukkanó Pantheon egy esti séta során.

Szent Péter kupolája a téli naplementében

Borromini, a mester legszebb alkotása: San Carlino

A szobám alatti piac, mely minden reggel 5-től délután 4-ig tartott.

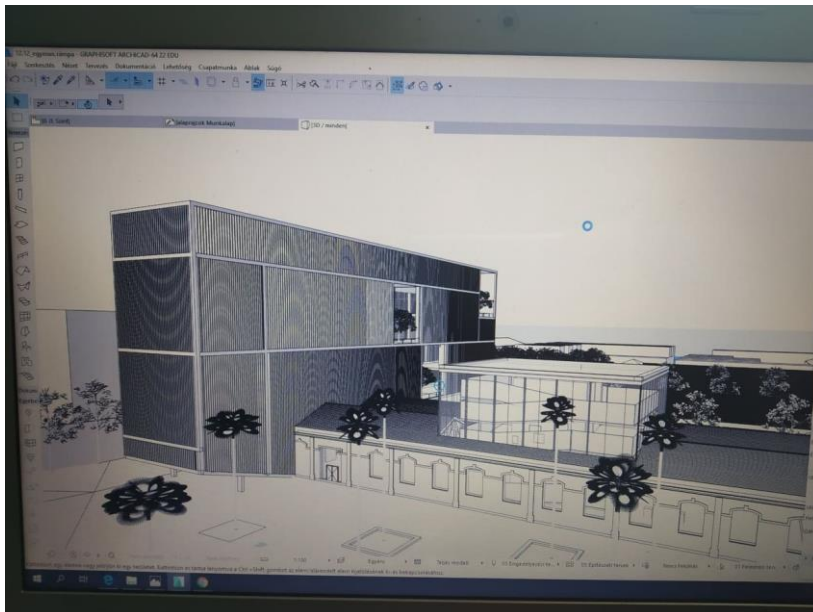
Fontos tanács: Kerüljétek a piacok közelségét a lakás választásánál, ha nyugodtan szeretnétek aludni, és ha Ti szeretnétek eldönteni, hogy mikor ébredtek...

Az egyik barátom, a Parco Borghese-i mókus, aki minden reggel kitartóan üdvözölt az iskolába menet közben.

Az iskola bejárata a Borghese park mellett.

Flaminia re-cycling projekt: A komplex tervezés tantárgy munkafolyamata, rajzolása közben, általam tervezett épület Róma külvárosában.

A szokásos reggelim a Bar Barberini-ben:
Cornetto alla crema e un caffè, grazie!

A római konyha alappillére:
Carbonara

Másik helyi fogás:
La coda alla vaccinara, vagyis borjú farok
paradicsommártásban (sugo)

Szakmai vitaesténk egyike Luigi barátommal Nápolyból.

(Luigi csak álmos, sok témát kellett megvitatni, semmi baja...)

Kedvenc műalkotásom: Venus, a Palazzo Altemps-ben

KÖSZÖNÖM A LEHETŐSÉGET A PROGRAMBAN , NAGYSZERŰ VOLT!